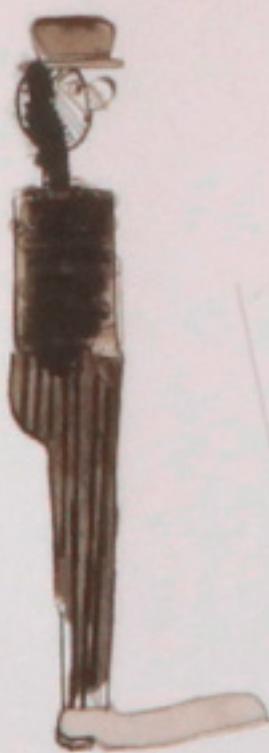

DANI ENSESA
volta i cadira

125

DANI ENSESA

volta i cadira

dibujo

ABRIL - MAIG 2008

ADDAYA
CENTRE D'ART
CONTEMPORANI

Volta que voltaràs

DE MARTA ADAM

Dani Ensesa és un pintor del quotidià amb aires de festivitat i ritme tant si es tracta de batre un ou, com de remenar un sofregit o d'escombrar la saleta. La seva obra és plena d'objectes i subjectes presos de l'estreta quotidianitat. Cadires arraconades o bé flotant xiuxiuegen l'espera o l'aturada que duu a la contemplació i a l'observació del més senzill.

Volta i cadira és la síntesi a partir de la qual s'origina la seva obra, una forma de mètode. La passejada, la possibilitat de canviar de perspectiva, el recer de qui reivindica el fet d'aturar-se en un món construït de presses. I és que en una cadira no s'hi pot fer res de dolent, sinó veure passar la vida tal com és o tal com ens la imaginem, aturar-se a reflexionar o bé seure a seguir el compàs d'una música que s'acosta. És així com neixen passos, cames, peus i sabates pertot i com el ritme s'apodera de cadascun dels quadres.

Els personatges d'Ensesa es relacionen polièdricament, per afinitat, per oposició, per excés i per defecte i l'artista va emmagatzemant una eufòria generosa: “quantes coses els passen a la gent!”. I és que un individu ha increpat un altre i aquest s'hi ha tornat i el de més enllà s'ho mirava –perquè aquestes coses sempre acaben resultant d'interès col·lectiu– algú xiula i un altre es posava just en aquell precís moment el dit al nas. I tot havia començat amb una empenteta de res, figureu-vos! I mentrestant, una munió d'ocells han decidit barallar-se, encara no se sap massa bé perquè, i una colla ballen tots tibats en una festa de barri.

Sobre el blanc sense horitzó s'hi barregen: translàntics, arbres, ocells, cases, també carotes que apunten éssers que neixen inevitables i que queden aturats en un crit o en una estupefacció però que es reivindiquen com a criatures expressives. I ja posats a fer, hi ha baralles entre peixos i ocells, diàlegs possibles i impossibles, però en qualsevol cas nous i reptadors.

Una dimensió teatral s'infiltre en els quadres d'aquest artista, en la majoria dels quals hi ha l'essència d'un conflicte que fa avançar l'acció, passen coses i esdevenim espectadors de múltiples situacions que sorgeixen de la trobada entre els personatges. I finalment cada obra redueix el caos a una mena d'ordre.

Pel que fa a la intenció, l'artista advoca per la dissolució personal en un ram de personatges absolutament diferents, ésser ara un i ara un altre, per això els heterònims de Fernando Pessoa sempre li han agrat molt, no sé si tant com una bona paella o com mantenir l'ordre particular del seu estudi.

El món d'Ensesa és el de cada dia, la curiositat inesgotable per tot el que es pot coure a la ciutat i fora d'ella, arbres i vaixells trenquen el context estrictament urbà i ens conviden a l'evasió, perquè la vida és a tot arreu i feta de tota mena de pastes, sempre ens queda l'opció de jugar, l'autèntica vocació d'aquest pintor.

Les seves obres estan fetes d'histories amb recorreguts que comencen com i quan l'espectador vol. Trajectes en els quals principis i finals es confonen perquè són absolutament personals, a la mida de qui s'atansa a tafanejar o més aviat a perdre's.

Me'n vaig a voltar, procuraré mantenir els ulls ben oberts i deixaré que el temps passi, com l'Ensesa.

Round and round...

BY MARTA ADAM

Dani Ensesa is an artist of everyday life, with a hint of celebration and rhythm no matter if he is frying an egg, stirring a soup or sweeping the living room floor. His work is full of objects and subjects imprisoned in the strictness of daily life. Chairs placed on any corner, or even floating, wait and whisper for the stop that takes to the contemplation and observation of the simpler.

'Volta i cadira' is the synthesis that originates all his work, a kind of method. Is the wandering, the possibility to change perspectives, a shelter for whoever claims the act of stopping in a world made of imprisonments. Because nothing bad could be done on a chair, only sit back and observe life pass as it is or as we imagine it, stop and think, or simply follow the rhythm of approaching music. The result is the creation of steps, legs, feet and shoes all over and of a rhythm that sizes each of his paintings.

Ensesa's characters mix on a polyhedron, by affinity, opposition, excessively and also deficiently, and the artist stores a kind euphoria: "so many things happen to each person!". Just because a creature intercepts another one, and after the second one turns a third one is observing – at the end of the day they all want to know- and somebody whistles and another one is picking his nose at this exact moment. Just because of a little push, can you imagine? Meanwhile a flock of birds start to fight, the reason remains unknown, and a group is dancing stretched on a street celebration.

Over white with no horizon, takes place the mixture of transatlantics, trees, birds, houses, and creatures at the inevitable moment of their birth, frozen on a scream and astounded, but with a claim for self-expression. Going even further, we'll find fishes and birds fighting, possible and impossible new and challenging dialogues.

A theatrical dimension is infiltrated on the paintings of this artist, most of which present the essence of a conflict that pushes the action ahead, things happen and we become the audience of multiple situations that take place among the characters. Finally each work turns chaos in to a kind of order.

As for the intention, the artist pleads for the personal dissolution through a myriad of completely different characters, he is one, and later, the other, and that is why he has always loved Fernando Pessoa's heteronyms, maybe as much as a good paella or to keep his studio tidy in his particular way.

Ensesa's world is that of everyday, he is tremendously curious about anything that could happen inside and outside the city; trees and boats break the strictly urban context and invite us to escape. Life is everywhere, made of all kinds of materials, and therefore we can always choose to play, the real vocation of the painter.

His works are made of stories and trips that start when and how the spectator wants, routes where the beginning and the end are just a perplexity because they are completely personal and adapt to anyone who gets nearer to scoop or more precisely, to get lost.

I'll wander around, try to keep my eyes wide open and let time go by, like Ensesa.

Título sentado en sillita

DE MARIBEL BARNOLA

En un dibujo de Dani Ensesa, sobre una bola de color y al lado de una silla flotante encontré a un hombrecillo inocente y desconcertado. Una bota le aplastaba la cara. La bota era casi del mismo tamaño que mi sensación de bienestar al admirar la totalidad del cuadro.

Me sorprendió que una narrativa tan dolorosa pasara inadvertida en la primera mirada, entonces, hablando con Dani entendí que a este pintor le encanta jugar a pintar lo que no es. Según él, así es la vida; llena de matices, y no siempre una primera mirada es suficiente para poder saborear la fantasía que habita nuestra realidad y viceversa.

A este menester, a mirar, el Sr. Ensesa dedica parte de su tiempo. El título de esta exposición "Volta i cadira" no está escogido al azar. Para él las personas somos personajes que andamos a veces creando y otras recreándonos. Nos movemos entre anhelos y obligaciones y ni siquiera cuando andamos solos llevamos una única dirección. Mientras la mente nos indica el camino al trabajo, un susto nos puede hacer girar la primera esquina o si pudiéramos, salir volando como uno de sus pájaros. Sería imposible reflejar semejante caos sin prescindir de un único punto de mira.

Una de las tardes que charlamos en su estudio, mientras él me hablaba de cómo las leyes físicas de la realidad pueden limitar su trabajo, se me ocurrió que a lo mejor, embellecer el absurdo, poner armonía al imprevisto, fuera una de sus necesidades de expresión.

Una hoja en blanco, un instinto, un color, un trazo de grafito y empieza el ritmo. Comienza un diálogo entre el cuadro y el pintor, se esboza una emoción, un movimiento, aparece una escena que pide otra, o no. Dani es compasivo con sus dibujos, no tira casi nada y dibujos empezados en 2004 aparecen ahora terminados.

Este hombre tiene una capacidad inclusiva que le impide destruir, tarde o temprano la experiencia sirve. Esa forma de crear es la que da a su pintura el aire fresco y libre que sentimos todos al ver su obra. Prescinde de impedimentos que acoten su expresión y por eso no se limita a una sola técnica.

Él mismo me contaba lo frágil, ligera y a veces nerviosa que siente la acuarela, y la presencia y fortaleza que tiene el gouache. Para describir y narrar usa la tinta china y del grafito le commueve la capacidad que tiene de desaparecer.

Una orquesta de materiales al servicio de la expresión rebelde de un pintor que evita en lo posible prejuicios innecesarios, capaz de poner a dialogar los ritmos y las arritmias de lo cotidiano, con la habilidad del que sabe que la vida no es más que un juego.

Ensesa juega a estar vivo y yo se lo agradezco. A mí, como a él, también me gustan las sorpresas.

Title sitting on a chair

BY MARIBEL BARNOLA

In one of Dani Ensesa's paintings, over a multicoloured sphere and next to a floating chair, I found an innocent and disoriented little man. One boot was smashing his face.

The boot was almost as big as my feeling of contentment while I was observing the painting as a whole.

It was very surprising that such a dramatic narrative passed unnoticed at first glance, though speaking to Dani, I understood that what this painter likes is the game of painting what it is not. According to him, such is life, full of nuances, and not always a first glance is enough to be able to enjoy the fantasy of our truth and vice versa.

To this occupation of observing, dedicates Mr. Ensesa part of his time. The exhibition's title, "Volta i cadira" is not chosen at random. According to him, we are all characters that sometimes create something and sometimes recreate ourselves. We move among yearnings and obligations and not even walking alone, can we make our own way.

While our mind helps us to get to our job, one unexpected event can make us turn on the next corner, or fly, if we could, like one of his birds. It would be impossible to reflect such a chaos from only one angle.

In one of the evening conversations we had in his studio, while he was mentioning how the physical laws of reality could limit his work, I thought that maybe this aim of the artist to embellish the absurd and make the unexpected harmonious, was one of his needs of expression.

A blank paper, an instinct, a colour, a graphite line and the rhythm starts. A dialog between the artist and the painting begins; an emotion is outlined, a movement, and appears a scene that asks for a new one, or not. Dani is compassionate with his designs, he doesn't throw anything away, and paintings from 2004 emerge finished now.

This man has an inclusive capacity that doesn't allow him to destroy, sooner or later, the experience is worth. Is precisely this way of creating what gives his art the freshness and freedom we all feel when we observe it. He disregards any obstacle that could limit his expression; therefore he doesn't limit himself with one single technique.

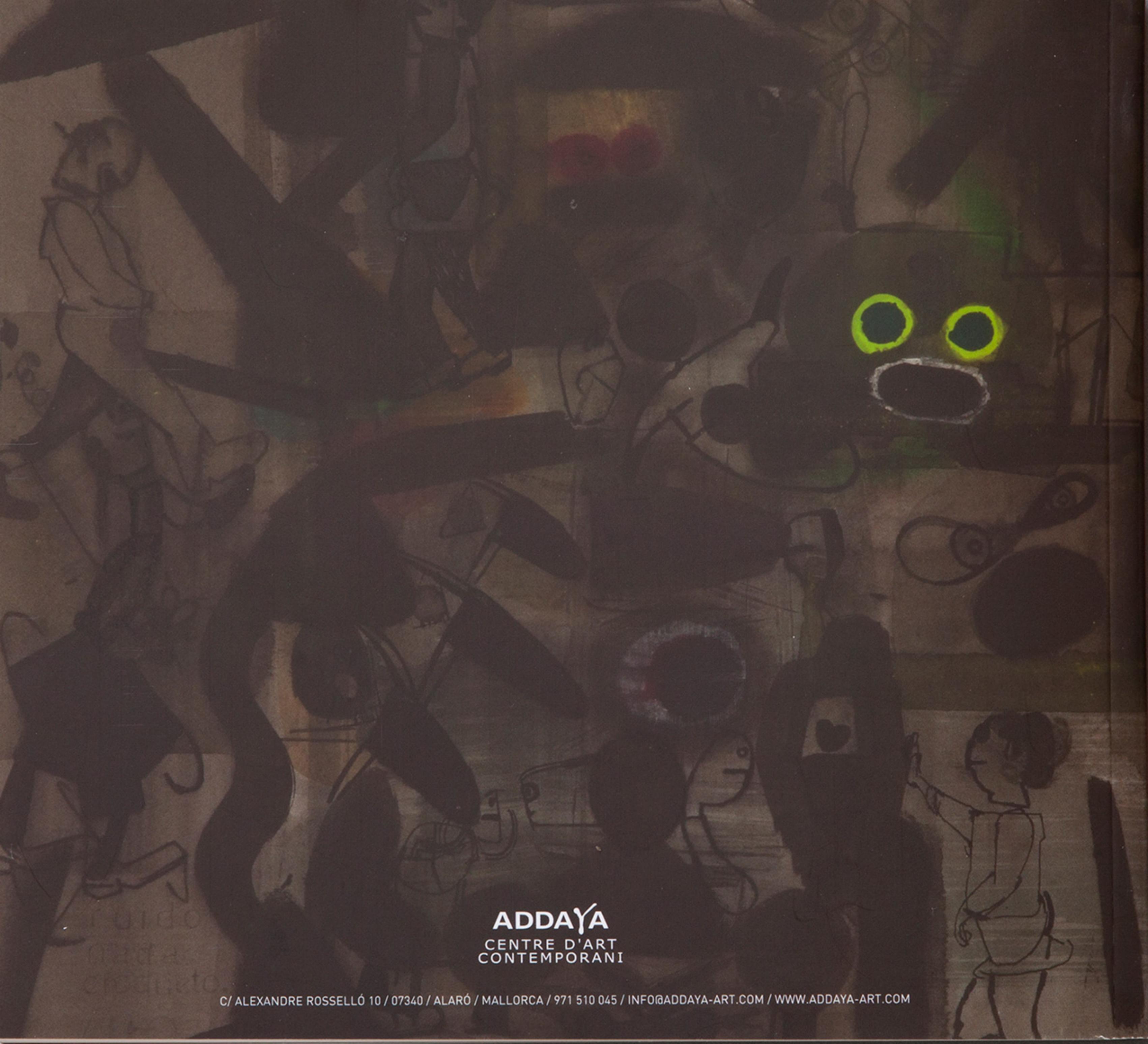
He tells how fragile, light and sometimes restless he feels watercolour is, and the presence and strength the gouache has. To describe and narrate he uses Indian ink and he admires the capacity the graphite has to disappear.

An orchestra of materials at the service of the rebel expression of a painter who avoids, as much as he can, unnecessary prejudices and who creates a dialog between the pulse and lack of pulse of everyday life, with the ability of one who knows that life is just a game.

Ensesa plays the game of being alive, and I'm very grateful for that. We both like surprises.

- 19 baile a las afueras
20 adiós muy buenas

ADDAYA
CENTRE D'ART
CONTEMPORANI

C/ ALEXANDRE ROSELLÓ 10 / 07340 / ALARÓ / MALLORCA / 971 510 045 / INFO@ADDAYA-ART.COM / WWW.ADDAYA-ART.COM